

til Hinder for, at man før Bearbejdelsen af den øvrige kommunale Ordning afventer, hvad denne færøffe Folkeautoritet maatte ytre derom. En anden Bemærkning finder jeg mig, da jeg nu engang har Ordet, tillige foranlediget til at gjøre, og det er den, at det er aldeles naturligt, at dersom Præsterne og andre Embedsmænd, som det er at haabe, virkelig interessere sig for Dernes kommunale Udvikling, da ville de Kræfter og den Udvikling, hvoraf de fortrinnsviis maatte være i Besiddelse; naturligviis paa ingen Maade gaae tabt, da det ikke er at betvivle, at de baade efter Opfordring og uden Opfordring ville bidrage deres til en saadan kommunal Udvikling.

Sørensen: Den væsentligste Indvending, som den ærede Indenrigsminister gjorde mod dette Lovforslag, forekommer mig at være: at der ikke paa Færøerne var noget Skolevæsen, Fattigvæsen eller Veivæsen, og at altsaa der ikke behøvede at være nogen Communallov eller Communalbestyrelse; men da han talte videre, som han dog selv til at indrømme, at der rigtignok var et Slags Fattigvæsen, som hørte under Amtmanden ene og alene, at der altsaa var et Amtsfattigvæsen, ligeledes ogsaa, at der var et Slags Skolevæsen, som hørte, saavidt jeg husker, tilligemed Kirkevæsenet under Præsterne. Der var ogsaa, saavidt jeg erindrer, Noget som hørte under et Landraad eller Herredsraad. Det var vistnok altsaa den ærede Ministers Mening, at disse enkelte Bestyrelsesmænd fandt saa lidet at bestille ved disse Ting, at de ikke følte Trang til nogen Medhjælp fra Folkets Mænd paa Færøerne, de kunde meget godt overkomme dette ene og alene, og i den Henseende mener han, at saa behøves der jo ingen Communalindretning sammesteds; thi for disse Embedsmænd vilde en Folkerepresentation være aldeles overflødig. Den ærede Indenrigsminister er altsaa af den Mening, at Alt, hvad der kan kaldes kommunale Forhold paa Færøerne er saa eenfoldigt, saa lidet betydende, at de ikke kunne ansees at være af den Bessaffenhed, at der behøves flere Medlemmer til at bestyre disse Forhold end netop disse enkelte Embedsmænd. Nu have vi en Repræsentant for Folket paa Færøerne, som

er af modsat Mening, som indbrømmer, at Folket hidtil har levet i et Væsen, som hverken kan kaldes Communalvæsen eller et folkeligt Udviklingsvæsen, og at der dog er Trang dertil, der er Trang til at faae en Bestyrelse af Fattigvæsenet, af Kirke- og Skolevæsenet udviklet. Saalænge det bliver ved det Gamle mener han i Folkets Navn, at det ikke kan blive bedre, der kan ikke blive Noget ud af det, uden at det kommer til en Udvikling, og den mener han skulde befordres ved en Repræsentation af Folket. Disse 2 Anstuelser staae saaledes saa stik mod hinanden, som de kunne. Den ærede Ministers Anstuelse er, at der ikke er Andet at gjøre, end hvad der er gjort, og at der ingen Trang er tilstede til noget Andet; men Repræsentanten siger det Modsatte, at der bør gjøres Noget, at Folket forventer det, at Regjeringen har lovet det. Nu er Spørgsmaalet, hvilken af disse Anstuelser bør vi her følge? Vistnok Repræsentantens, at der bør gjøres Noget. Nu er det vel muligt, at hans Udast er saa stort, saa compliceret og tillige saa compact, at det synes, at det kunde være gjældende for et saadant Departement, hvor Folkemængden var af overordentlig Størrelse, det synes saaledes, men det kan dog være, at naar man seer nœie til, saa behøves der netop saa mange Hjælpbestemmelser, for at faae Folket paa Færøerne frem til nogen Deeltagelse. — Blandt Andet har han angivet som Grund til den skriftlige Stemmegivning, at Folket ikke havde Mod til at give den mundtlig; det var igjennem den langsomme forbigangne Tid bleven vant til ikke at turde udtale sig i Dyrighedens Nærværelse, og at han derfor vilde komme det til Hjælp ved den skriftlige Afgivning af Stemmerne; det er et Exempel paa, at der er en Vidiløftighed, som vistnok kunde falde reent bort, naar man kom til at gaae ind paa, hvad der egentlig bør gjøres. Jeg mener altsaa for mit Vedkommende, at der bør gjøres Noget, og at dette Forslag giver Anledning til, at der kan gjøres Noget, saa at, dersom Forslaget findes for vidiløftigt, saa staaer det den ærede Minister frit for at komme med et aldeles simpelt, der, som han nævnte, kunde bestaae af en eneste Paragraph; og naar een Paragraph